



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **P. H.**
bytem T. 48b, B.
zastoupen Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem
sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje,**
sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26.5.2016, č.j. JMK 79457/2016, sp. zn. S-JMK 71300/2016/ODOS/Př,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 26.5.2016, č.j. JMK 79457/2016, sp.zn. S-JMK 71300/2016/ODOS/Př, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno prvostupňové rozhodnutí Magistrátu města Brno ze dne 10.3.2016, č.j. ODSČ 32117/16-20, sp.zn. ODSČ-32117/16-DOL/V, kterým bylo rozhodnuto o správním deliktu žalobce podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“).

II. Obsah žaloby

2. Podle žalobce prvostupňový správní orgán pochybil, neboť odmítl jednat se zmocněncem žalobce, přestože byly splněny všechny zákonné předpoklady. Postupem prvostupňového správního orgánu tak došlo k zásahu do práva žalobce na obhajobu. Byť žalobce uznává, že plná moc nebyla sepsána dokonale, nemohla záměna výrazu „správní delikt“ za „ve věci dopravního přestupku“ vést k odmítnutí plné moci. Podle žalobce je klíčové, že plná moc obsahovala spisovou značku řízení o správním deliktu provozovatele vozidla (žalobce) a nemohlo být proto pochyb o tom, k jakému správnímu řízení se plná moc vztahovala. To, k jakému správnímu řízení se plná moc vztahovala, ostatně muselo být prvostupňovému správnímu orgánu zřejmé také z časové souslednosti. Žalobce dále namítá, že v případě pochybností o rozsahu zmocnění má být na zmocnění nahlíženo tak, že je uděleno pro celé správní řízení. Koncentraci řízení nelze podle žalobce vztahovat na správní trestání, a proto není rozhodné, že se žalobce neúčastnil provádění důkazů mimo ústní jednání. V den, kdy byla prvostupňovým správním orgánem odmítnuta plná moc, bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí; žalobce tak neměl možnost vyhotovit novou plnou moc.
3. Žalobce tedy z uvedených důvodů navrhuje napadené rozhodnutí i jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí zrušit pro nezákonnost. Na tomto procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný ve svém vyjádření se žalobou nesouhlasí a navrhuje žalobu zamítnout jako nedůvodnou; na svém procesním stanovisku setrval během celého řízení před zdejším soudem.

IV. Posouzení věci krajským soudem

5. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
6. Zdejší soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.); vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
7. Žaloba není důvodná (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).

8. V nyní posuzované věci je klíčové, zda tím, že prvostupňový správní orgán neumožnil nahlédnout J. T. dne 10.3.2016 do správního spisu, bylo zasaženo právo žalobce na obhajobu (na spravedlivý proces).
9. Správním spisem prochází úřední záznam ze dne 10.3.2016, sp.zn. ODSČ-32117/16-17, ze kterého soudu plyne, že dne 10.3.2016 přišel J. T. nahlédnout do správního spisu. Prvostupňový správní orgán nahlédnutí do spisu J. T. neumožnil, neboť se jím předložená plná moc vztahovala ke správnímu řízení ve věci dopravního přestupku, zatímco v nyní posuzované věci bylo vedeno řízení ve věci správního deliktu provozovatele vozidla. Z plné moci předložené J. T. (č.l. 17 správního spisu) je patrné, že žalobce zmocnil J. T. „...*k zastupování ve všech stupních správního řízení ve věci dopravního přestupku, který je projednáván pod spisovou značkou uvedenou níže...*“. Spisová značka uvedená v plné moci (ODSC-32117/16-DOV/V) se shodovala se spisovou značkou správního řízení o správním deliktu provozovatele vozidla (žalobce).
10. Závěry plynoucí z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 1.4.2015, č.j. 1 As 9/2015-27, na které odkazuje žalovaný, podle zdejšího soudu lze vztáhnout na nyní posuzovanou věc pouze částečně. Zdejší soud dává zapravdu žalovanému v tom, že § 34 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), se vztahuje pouze na situace, kdy je sporný rozsah zmocnění (odst. 29 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 1.4.2015). V nyní posuzované věci nebyl sporný rozsah zmocnění; sporným bylo, k jakému správnímu řízení se plná moc vztahuje. Podle žalovaného i prvostupňového správního orgánu se plná moc předložená J. T. dne 10.3.2016 vztahovala k řízení o přestupku sp.zn. 5850/ODSC/MMB/0201807/2015. Podle žalobce se plná moc vztahovala k řízení o správním deliktu provozovatele vozidla žalobce sp.zn. ODSČ-32117/16-DOL/V. V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 1.4.2015, č.j. 1 As 9/2015-27, byla sporná plná moc udělena před zahájením řízení o správním deliktu provozovatele vozidla, a to ve fázi, kdy správní orgán činil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku ve smyslu § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu. Závěry plynoucí z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 1.4.2015 proto na nyní posuzovanou věc nelze mechanicky aplikovat. Navíc v nyní posuzované věci sice bylo v plné moci uvedeno, že se vztahuje k dopravnímu přestupku, avšak spisová značka uvedená v plné moci se jednoznačně vztahovala k řízení o správním deliktu provozovatele vozidla (žalobce).
11. Předmětem řízení o správním deliktu provozovatele vozidla dle § 125f zákona o silničním provozu je objektivní odpovědnost za skutek, který má znaky přestupku; delikt provozovatele vozidla je deliktem subsidiárním a odpovědnost provozovatele vozidla nastupuje až poté, kdy není možné zjistit totožnost řidiče vozidla. Správní řízení o přestupku dle zákona o silničním provozu a o správním deliktu provozovatele vozidla jsou tedy dvě odlišná správní řízení a při udělování plné moci dle § 33 správního řádu je nutné, aby z plné moci vyplývalo, zda se vztahuje k řízení o přestupku či k řízení o správním deliktu provozovatele vozidla, neboť řízení nelze zaměňovat (shodně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18.8.2016, č.j. 4 As 92/2016-39).
12. Zdejší soud nepřehlédl, že správním spisem již plná moc vztahující se k řízení o dopravním přestupku sp. zn. 5850/ODSC/MMB/0201807/2015 prochází. Žalobce plnou mocí ze dne 2.6.2015 zmocnil L. S. Z plné moci předložené J. T. dne 10.3.2016 plyne, že žalobce zmocnil J. T. dne 18.2.2016 (na plné moci je uvedeno datum 18.2.2016). Správní řízení o správním deliktu provozovatele vozidla (žalobce) bylo zahájeno dne 15.2.2016, kdy bylo žalobci doručeno Oznámení o zahájení správního řízení ze dne 4.2.2016, č.j. ODSČ-

32117/16-12, sp. zn. ODSČ-32117/16-DOL/V. Z dříve udělené plné moci L. S. je zřejmé, že si žalobce byl vědom rozdílu mezi správním řízením o přestupku a správním řízením o správním deliktu provozovatele vozidla, neboť plná moc ze dne 2.6.2015 (L. S.) obsahuje spisovou značku vztahující se k řízení o přestupku, zatímco plná moc ze dne 10.3.2016 (J. T.), která byla udělena až po zahájení řízení o správním deliktu provozovatele vozidla (až v den vydání prvostupňového rozhodnutí), obsahuje spisovou značku řízení o správním deliktu provozovatele vozidla. Z časové souslednosti je navíc zřejmé, že úmyslem žalobce bylo zvolit si zmocněnce pro řízení o správním deliktu provozovatele vozidla, neboť řízení o dopravním přestupku bylo dne 25.1.2016 odloženo. Pak tedy prvostupňový správní orgán pochybil, jestliže neumožnil J. T. nahlédnout do správního spisu, přestože z plné moci (která obsahovala spisovou značku řízení o správním deliktu provozovatele vozidla) i z dříve předložené plné moci L. S. ve věci přestupku byl zřejmý úmysl žalobce zvolit si J. T. jako zmocněnce v řízení o správním deliktu provozovatele vozidla.

13. Podle § 78 odst. 1 s.ř.s. soud napadené rozhodnutí zruší pro vady řízení. Odepření práva nahlížet do spisu prostřednictvím zmocněnce je nepochybně vadou řízení. Zdejší soud musel tedy v dalším kroku posoudit, zda pochybení prvostupňového správního orgánu nezhojitelně zasáhlo do práva žalobce na spravedlivý proces. Prvostupňové rozhodnutí bylo doručováno žalobci, přestože mělo být doručováno jeho zmocněnci – J. T. Z odvolání doručeného prvostupňovému správnímu orgánu dne 4.4.2016 je zřejmé, že prvostupňové rozhodnutí bylo žalobci doručeno. Součástí doplnění odvolání ze dne 27.4.2016 byla opětovně udělená plná moc; žalobce jako zmocněnce opět zvolil J. T. Nejpozději od okamžiku opakovaného zmocnění, jehož důkaz byl součástí doplnění odvolání, které bylo prvostupňovému správnímu orgánu doručeno dne 29.4.2016, byl J. T. – z pohledu prvostupňového správního orgánu i žalovaného – řádně zvoleným zmocněncem žalobce. Ze správního spisu neplyne, a netvrdí to ani žalobce, že by zmocněnec žalobce po doplnění odvolání dne 29.4.2016 nahlížel do spisu. Zároveň žalobce vyjma obecných tvrzení v žalobě neuvedl, jakým způsobem zasáhlo pochybení prvostupňového správního orgánu do práv žalobce.
14. Za situace, kdy zmocněnec žalobce měl nepochybně možnost nahlédnout do spisu po doplnění odvolání dne 29.4.2016 a neučinil tak, a za situace, kdy žalobce neuplatnil konkrétní argumentaci, jak mělo pochybení prvostupňového správního orgánu zasáhnout do jeho práva na obhajobu, má zdejší soud za to, že žaloba je nedůvodná; pochybení prvostupňového orgánu totiž nemělo žádný vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.
15. Zdejší soud tak má za to, že žalovaný aplikoval správný právní předpis, v jeho mezích správnou právní normu, přitom pochybení, jež by mohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, se nedopustil ani při její aplikaci na zjištěný skutkový stav. Zdejší soud tak neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náhrada nákladů řízení

16. O nákladech řízení účastníků bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení, to by náleželo procesně úspěšnému žalovanému. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému v souvislosti s řízením vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti, proto mu náhrada nákladů řízení nebyla soudem přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 24. květen 2018

JUDr. David Raus, Ph.D., v.r.
předseda senátu